

1174

Setze

(ALDC, VIII, 1961. *Setze*)

El cardinal *setze*, “quinze més un” (*DIEC*), deriva del llat. SĒDĒCIM (compost de SEX ‘sis’ i DECEM ‘deu’), a través d’una fase **sēdeze*. La vocal tònica Ē (llat. cl.) > /e/ (llat. vg.) presenta una evolució normal en cat. occ., s[e]tze, i en cat. central, s[ɛ]tze (ross. s[ɛ]tze), que seria evolució d’un anterior *s[ə]tze, però no resta demostrat per les grafies; també el bal. coneix s[ɛ]tze, mentre que l’alg. articula s[e]tze com en cat. occ., on alguns parlars, però, articulen s[ɛ]tze. Aquestes anomalies potser tenen relació amb el freqüent ús proclíctic dels cardinals. En sard, *sèiki* (< SĒDĒCIM) té una

e que, segons els parlars, s’articula oberta o tancada (*DES*). Pel que fa al consonantisme, les var. són: *sedde* 138, a causa de la interdentalització sonora de -dz-; s[ɛts]e, s[ɛts]e 107, per ensordiment de les sibilants; se[tθ]e 134, 139, per interdentalització, i se[θ]e 108, 132, per desafricació; se[z]e 96, 121, per desafricació de [dz]. *Dieciséis* 100 és un manlleu al cast.-arag. (cf. *ALEANR*, XII, mapa 1587). *Setze* és l’únic mot normatiu des del *DOrt*, 1917.

Petit Atlas Lingüístic del Domini Català © PALDC

